

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 28. novembra 2005

o uplatňovaní článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu

[oznámené pod číslom K(2005) 2673]

(2005/842/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 86 ods. 3,

existovať akt o poverení, ktorým štát prideli podniku zodpovednosť za výkon určitých úloh. Po druhé, poverenie sa musí týkať služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Po tretie, je potrebná výnimka na vykonávanie pridelených úloh, ktorá bude na tento účel primeraná (ďalej len „nevyhnutná požiadavka“). A na záver, rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený do takej miery, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva.

keďže:

- (1) Článok 16 zmluvy vyžaduje od Spoločenstva, bez toho, aby boli dotknuté články 73, 86 a 87, aby využilo svoje právomoci s cieľom zabezpečiť prevádzkovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu na základe princípov a za podmienok, ktoré umožňujú plniť ich poslania.
- (2) Na pokrytie niektorých alebo všetkých konkrétnych nákladov vyplývajúcich zo záväzkov služby vo verejnom záujme môže byť pre niektoré služby všeobecného hospodárskeho záujmu potrebná finančná podpora štátu, aby mohli byť poskytované na základe princípov a za podmienok, ktoré umožňujú plniť ich poslania. V súlade s článkom 295 zmluvy, ako je interpretované judikatúrou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev, je z pohľadu práva Spoločenstva irelevantné, či tieto služby všeobecného hospodárskeho záujmu poskytujú verejnoprávne alebo súkromné podniky.
- (3) Článok 86 ods. 2 zmluvy v tomto zmysle ustanovuje, že podniky, ktoré sú poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo ktoré majú charakter monopolu vytvárajúceho výnosy, podliehajú pravidlám obsiahnutým v tejto zmluve, najmä pravidlám hospodárskej súťaže. Článok 86 ods. 2 však povoľuje výnimku z pravidiel obsiahnutých v zmluve za predpokladu, že sú splnené niektoré kritériá. Po prvé, musí

- (4) Súdny dvor vo svojom rozsudku vo veci *Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ⁽¹⁾ („Altmark“) trval na tom, že náhrada za služby vo verejnom záujme nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 zmluvy za predpokladu splnenia štyroch súhrnných kritérií. Po prvé, príjemca musí skutočne plniť záväzky služby vo verejnom záujme a záväzky musia byť jasne definované. Po druhé, parametre, na základe ktorých sa náhrada vypočítava, musia byť vopred stanovené objektívnym a transparentným spôsobom. Po tretie, náhrada nesmie presiahnuť sumu potrebnú na pokrytie všetkých nákladov alebo ich časti vzniknutých z plnenia záväzkov služby vo verejnom záujme, so zohľadnením relevantných príjmov a primeraného zisku. Na záver, ak podnik, ktorý má plniť záväzky služby vo verejnom záujme, nebol v konkrétnom prípade vybraný v súlade s postupom verejného obstarávania, ktorý by umožnil výber súťažiacemu schopnému poskytovať tieto služby verejnosti za najnižšiu cenu, výška potrebnej náhrady sa musí stanoviť na základe analýzy nákladov, ktoré by vznikli priemernému podniku, dobre fungujúcemu a adekvátne vybavenému dopravnými prostriedkami.
- (5) Ak sú tieto štyri kritériá splnené, náhrada za služby vo verejnom záujme nepredstavuje štátnu pomoc a články 87 a 88 zmluvy sa neuplatňujú. Ak členské štáty tieto kritériá nerešpektujú a ak sú splnené všeobecné kritériá pre uplatňovanie článku 87 ods. 1 zmluvy, náhrada za služby vo verejnom záujme predstavuje štátnu pomoc a podlieha článkom 73, 86, 87 a 88 zmluvy. Toto rozhodnutie by sa preto malo vzťahovať iba na náhradu za služby vo verejnom záujme pokiaľ predstavuje štátnu pomoc.

⁽¹⁾ [2003] Zb. s. I-7747.

- (6) Článok 86 ods. 3 zmluvy umožňuje Komisii presne stanoviť význam a rozsah výnimky v súlade s článkom 86 ods. 2 zmluvy a stanoviť pravidlá umožňujúce účinnú kontrolu plnenia kritérií stanovených v článku 86 ods. 2 tam, kde je to potrebné. Mali by sa preto presne určiť podmienky, za ktorých sú niektoré systémy náhrady zlučiteľné s článkom 86 ods. 2 a nepodliehajú povinnosti predchádzajúceho oznámenia podľa článku 88 ods. 3 zmluvy.
- (7) Túto pomoc možno vyhlásiť za zlučiteľnú len vtedy, ak je udelená na zabezpečenie poskytovania služieb, ktoré sú uvedené v článku 86 ods. 2 zmluvy ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Z judikatúry je zrejmé, že okrem sektorov, v ktorých túto problematiku upravujú pravidlá Spoločenstva, majú členské štáty široký priestor na voľné rozhodovanie pokiaľ ide o definíciu služieb, ktoré by sa mohli klasifikovať ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Preto je okrem sektorov, v ktorých túto problematiku upravujú pravidlá Spoločenstva, úlohou Komisie zabezpečiť, aby nedošlo k zrejmej chybe, pokiaľ ide o definíciu služieb všeobecného hospodárskeho záujmu.
- (8) Na uplatňovanie článku 86 ods. 2 zmluvy musel členský štát výslovne poveriť príjemcu pomoci poskytovaním príslušnej služby všeobecného hospodárskeho záujmu. V súlade s judikatúrou o interpretácii článku 86 ods. 2 zmluvy musí takýto akt alebo akty o poverení stanoviť aspoň presný charakter, rozsah a trvanie uložených záväzkov služby vo verejnom záujme a totožnosť príslušných podnikov.
- (9) S cieľom zabezpečiť splnenie kritérií stanovených v článku 86 ods. 2 zmluvy je nevyhnutné stanoviť jasnejšie podmienky, ktorým je potrebné vyhovieť vo vzťahu k povereniu poskytovať služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Výšku náhrady možno totiž riadne vypočítať a skontrolovať len vtedy, ak sú záväzky služby vo verejnom záujme uložené podnikom a ak sú akékoľvek záväzky štátu jasne stanovené vo formálnom akte príslušných orgánov verejnej moci v rámci príslušného členského štátu. Forma právneho aktu sa môže v jednotlivých členských štátoch líšiť, mal by však aspoň určiť presný charakter, rozsah a trvanie uložených záväzkov služby vo verejnom záujme a totožnosť príslušných podnikov, ako aj náklady, ktoré bude príslušný podnik znášať.
- (10) Od členských štátov sa vyžadujú rozsiahle konzultácie pri definovaní záväzkov služby vo verejnom záujme a stanovení, či príslušné podniky tieto záväzky plnia, s osobitným dôrazom na užívateľov.
- (11) Okrem toho, v snahe vyhnúť sa neoprávnenému narušeniu hospodárskej súťaže, článok 86 ods. 2 zmluvy vyžaduje, aby náhrada neprekročila sumu nevyhnutnú na pokrytie nákladov vzniknutých podnikom z plnenia záväzkov služby vo verejnom záujme, so zohľadnením relevantných príjmov a primeraného zisku. Uvedené je potrebné chápať ako odkaz na skutočne vzniknuté náklady dotknutého podniku.
- (12) Nadmerná náhrada toho, čo je nevyhnutné na pokrytie nákladov vzniknutých príslušnému podnikom, nie je nevyhnutná na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu, a teda predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc, ktorá by sa mala splatiť štátu. Náhrada udelená na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorá je však v skutočnosti použitá príslušným podnikom na prevádzku na inom trhu, tiež nie je nevyhnutná na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu, a teda takisto predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc, ktorá by sa mala vrátiť štátu.
- (13) S cieľom zabezpečiť súlad s nevyhnutnou požiadavkou stanovenou v článku 86 ods. 2 zmluvy je nevyhnutné prijať ustanovenia týkajúce sa výpočtu a kontroly čiastky udelenej náhrady. Členské štáty by mali pravidelne kontrolovať, či udelená náhrada nemá za následok nadmernú náhradu. Malo by byť možné preniesť túto nadmernú náhradu do ďalšieho obdobia, aby sa napriek tomu umožnila podnikom a členským štátom minimálna flexibilita v prípadoch, keď výška nadmernej náhrady neprekračuje 10 % výšky ročnej náhrady, a odpočítať ju od čiastky náhrady, ktorú by inak bolo potrebné splatiť. Príjmy podnikov poverených poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu v sektore sociálneho bývania sa môžu výrazne líšiť najmä z dôvodu rizika platobnej neschopnosti nájomcov. Preto, keď takéto podniky poskytujú iba služby všeobecného hospodárskeho záujmu, malo by sa umožniť, aby každú nadmernú náhradu počas jedného obdobia bolo možné preniesť do ďalšieho obdobia až do výšky 20 % ročnej náhrady.

- (14) Pokiaľ je táto náhrada udeľovaná podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu, výška náhrady nie je vyššia ako náklady na služby a prahy stanovené v tomto rozhodnutí sú dodržané, vychádza Komisia z toho, že rozvoj obchodu nie je ovplyvnený do takej miery, aby bol v rozpore so záujmami Spoločenstva. V takýchto prípadoch je Komisia toho názoru, že náhrada by sa mala považovať za štátnu pomoc zlučiteľnú s článkom 86 ods. 2 zmluvy.
- (15) Malé čiastky náhrady udelenej podnikom poskytujúcim služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorých obrat je obmedzený, neovplyvňujú rozvoj obchodu a hospodársku súťaž do takej miery, ktorá by bola v rozpore so záujmami Spoločenstva. V prípade, že podmienky stanovené v tomto rozhodnutí sú splnené, nemalo by sa požadovať ich predchádzajúce oznámenie. Na účely definovania rozsahu výnimky z oznamovacej povinnosti by sa mal brať do úvahy obrat podnikov dostávajúcich náhradu za službu vo verejnom záujme a výška tejto náhrady.
- (16) Nemocnice a podniky v sektore sociálneho bývania, poverené úlohami zahŕňajúcimi služby všeobecného hospodárskeho záujmu, majú špecifické znaky, ktoré treba brať do úvahy. Do úvahy treba brať najmä skutočnosť, že v súčasnom štádiu vývoja vnútorného trhu nie je intenzita narušenia hospodárskej súťaže v týchto sektoroch vždy úmerná výške obratu a náhrady. Preto nemocnice poskytujúce zdravotnú starostlivosť, prípadne, ak je to vhodné, núdzové služby a pomocné služby, ktoré priamo súvisia s hlavnými činnosťami, najmä v oblasti výskumu a podniky zabezpečujúce sociálne bývanie pre znevýhodnených občanov alebo sociálne menej zvýhodnené skupiny, ktoré v dôsledku prekážok spôsobených ich platobnou neschopnosťou nie sú schopní nájsť si bývanie za trhových podmienok, by mali čerpať výhody výnimky z oznamovacej povinnosti stanovenej v tomto rozhodnutí, aj keď čiastka náhrady, ktorú získajú, presahuje prah stanovený v tomto rozhodnutí, v prípade, že sú vykonávané služby klasifikované členskými štátmi ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu.
- (17) Článok 73 zmluvy predstavuje so zreteľom na článok 86 ods. 2 *lex specialis*. Stanovuje pravidlá uplatňované na náhradu za služby vo verejnom záujme v sektore pozemnej dopravy. Tento článok vychádza z nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 z 26. júna 1969 o postupe členských štátov, ktorý sa týka záväzkov obsiahnutých v koncepcii služieb vo verejnom záujme v sektore železničnej, cestnej a vnútrozemskej vodnej dopravy⁽¹⁾, ktoré stanovuje všeobecné podmienky záväzkov služby vo verejnom záujme v sektore pozemnej dopravy a predpisuje metódy výpočtu náhrady. Nariadenie (EHS) č. 1191/69 vyníma všetky náhrady v sektore pozemnej dopravy, ktoré spĺňajú podmienky oznamovacej povinnosti podľa článku 88 ods. 3 zmluvy. Členským štátom umožňuje výnimku z ustanovení aj v prípade podnikov poskytujúcich výlučne mestskú, prímestskú alebo regionálnu dopravu. Tam, kde sa táto výnimka uplatňuje, sa akákoľvek náhrada záväzkov služby vo verejnom záujme, pokiaľ predstavuje štátnu pomoc, riadi nariadením Rady (EHS) č. 1107/70 zo 4. júna 1970 o poskytnutí pomoci pre železničnú, cestnú a vnútrozemskú vodnú dopravu⁽²⁾. Podľa rozsudku vo veci „Altmark“, náhrada, ktorá nedodríava ustanovenia článku 73, sa nemôže považovať za zlučiteľnú so zmluvou na základe článku 86 ods. 2 ani na základe akéhokoľvek iného ustanovenia zmluvy. V dôsledku toho by mala byť táto náhrada vyňatá z pôsobnosti tohto rozhodnutia.
- (18) Na sektory námornej a leteckej dopravy sa na rozdiel od pozemnej dopravy vzťahuje článok 86 ods. 2 zmluvy. Určité pravidlá uplatniteľné na náhradu za služby vo verejnom záujme v sektoroch leteckej a námornej dopravy sú uvedené v nariadení Rady (EHS) č. 2408/92 z 23. júla 1992 o prístupe leteckých dopravcov Spoločenstva k letovým trasám v rámci Spoločenstva⁽³⁾ a v nariadení Rady (EHS) č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kabotáž)⁽⁴⁾. Avšak na rozdiel od nariadenia (EHS) č. 1191/69 neodkazujú tieto nariadenia na zlučiteľnosť možných prvkov štátnej pomoci ani neobsahujú výnimku z oznamovacej povinnosti podľa článku 88 ods. 2 zmluvy. Preto je vhodné uplatňovať toto rozhodnutie na náhradu za služby vo verejnom záujme v sektoroch leteckej a námornej dopravy za predpokladu, že dodatočne k splneniu podmienok stanovených v tomto rozhodnutí takéto náhrady rešpektujú takisto sektorové predpisy obsiahnuté v nariadení (EHS) č. 2408/92, prípadne v nariadení (EHS) č. 3577/92.
- (19) Prahy, ktoré sa uplatňujú na náhradu za služby vo verejnom záujme v sektoroch leteckej a námornej dopravy, by mali byť spravídla rovnaké ako tie, ktoré sa uplatňujú všeobecne. V zvláštnych prípadoch náhrady za služby vo verejnom záujme za spojenia leteckej alebo námornej dopravy na ostrovy a za letiská a prístavy, ktoré predstavujú služby všeobecného hospodárskeho

(1) Ú. v. ES L 156, 28.6.1969, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (EHS) č. 1893/91 (Ú. v. ES L 169, 29.6.1991, s. 1).

(2) Ú. v. ES L 130, 15.6.1970, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 543/97 (Ú. v. ES L 84, 26.3.1997, s. 6).

(3) Ú. v. ES L 240, 24.8.1992, s. 8. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené Aktom o pristúpení z roku 2003.

(4) Ú. v. ES L 364, 12.12.1992, s. 7.

záujmu, ako je uvedené v článku 86 ods. 2 zmluvy, je vhodnejšie poskytnúť takisto alternatívne prahy založené na priemernom ročnom počte cestujúcich, keďže to výraznejšie odzrkadľuje ekonomickú podstatu týchto činností.

- (20) Toto rozhodnutie do veľkej miery špecifikuje význam a rozsah výnimky podľa článku 86 ods. 2 zmluvy, keďže sa dôsledne uplatňovala Súdny dvorom, Súdom prvého stupňa a Komisiou v minulosti. Keďže neupravuje hmotné právo uplatniteľné v tejto oblasti, malo by sa uplatňovať okamžite. Určité ustanovenia tohto rozhodnutia však zasahujú nad rámec *status quo* tým, že stanovujú dodatočné požiadavky zamerané na umožnenie účinnej kontroly kritérií podľa článku 86 ods. 2. S cieľom umožniť členským štátom prijať v tomto ohľade potrebné opatrenia sa zdá byť vhodné poskytnúť obdobie jedného roka predtým, ako sa začnú uplatňovať tieto zvláštne ustanovenia.
- (21) Výnimka z požiadavky prechádzajúceho oznámenia pre určité služby všeobecného hospodárskeho záujmu nevyklučuje možnosť členských štátov oznámiť konkrétny projekt pomoci. Toto oznámenie bude posúdené v súlade so zásadami rámca Spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme ⁽¹⁾.
- (22) Toto rozhodnutie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice Komisie 80/723/EHS z 25. júna 1980 o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnoprávnymi podnikmi, ako aj o finančnej transparentnosti určitých podnikov ⁽²⁾.
- (23) Toto rozhodnutie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté platné ustanovenia Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania a hospodárskej súťaže, najmä články 81 a 82 zmluvy.
- (24) Toto rozhodnutie sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté prísnejšie konkrétne ustanovenia týkajúce sa záväzkov služby vo verejnom záujme obsiahnuté v sektorových právnych predpisoch Spoločenstva,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto rozhodnutím sa stanovujú podmienky, podľa ktorých sa štátna pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udelennej určitým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu má považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom a vyňať z oznamovacej povinnosti podľa článku 88 ods. 3 zmluvy.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto rozhodnutie sa uplatňuje na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udelennej podnikom v súvislosti so službami všeobecného hospodárskeho záujmu v zmysle článku 86 ods. 2 zmluvy, ktorá spadá pod jednu z nasledujúcich kategórií:

- a) náhrada za služby vo verejnom záujme udelená podnikom s priemerným ročným obratom pred zdanením zo všetkých činností vo výške nižšej ako 100 miliónov EUR v priebehu dvoch finančných rokov predchádzajúcich roku, v ktorom bola služba všeobecného hospodárskeho záujmu pridelená, ktoré prijímajú ročnú náhradu za príslušnú službu v hodnote nižšej ako 30 miliónov EUR;
- b) náhrada za služby vo verejnom záujme udelená nemocniciam a podnikom v sektore sociálneho bývania, ktoré vykonávajú činnosti klasifikované príslušným členským štátom ako služby všeobecného hospodárskeho záujmu;
- c) náhrada za služby vo verejnom záujme za spojenia leteckej alebo námornej dopravy na ostrovy, na ktorých priemerná ročná preprava v priebehu dvoch finančných rokov, ktoré predchádzajú roku, v ktorom bola služba všeobecného hospodárskeho záujmu pridelená, nepresahuje 300 000 pasažierov;
- d) náhrada za služby vo verejnom záujme za letiská a prístavy, na ktorých priemerná ročná preprava v priebehu dvoch finančných rokov, ktoré predchádzajú roku, v ktorom bola služba všeobecného hospodárskeho záujmu pridelená, nepresahuje 1 000 000 pasažierov, pokiaľ ide o letiská, a 300 000 pasažierov, pokiaľ ide o prístavy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 297, 29.11.2005.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 195, 29.7.1980, s. 35. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/52/ES (Ú. v. ES L 193, 29.7.2000, s. 75).

Prah 30 miliónov EUR v písm. a) prvého pododseku môže byť určený tak, že za ročný priemer sa považuje hodnota náhrady udelenej počas zmluvného obdobia alebo v priebehu piatich rokov. Pre úverové inštitúcie sa prah 100 miliónov EUR obratu nahrádza prahom 800 miliónov EUR celkovej hodnoty súvahy.

2. V sektore leteckej a námornej dopravy sa toto rozhodnutie uplatňuje iba na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udelené podnikom v súvislosti so službami všeobecného hospodárskeho záujmu podľa článku 86 ods. 2 zmluvy, rešpektujúc prípadne nariadenie (EHS) č. 2408/92 a nariadenie (EHS) č. 3577/92.

Toto rozhodnutie sa nevzťahuje na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udelené podnikom v sektore pozemnej dopravy.

Článok 3

Zlučiteľnosť a výnimka z oznamovacej povinnosti

Štátna pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme, ktorá spĺňa podmienky stanovené týmto rozhodnutím, je zlučiteľná so spoločným trhom a vyňatá z povinnosti predchádzajúceho oznámenia podľa článku 88 ods. 3 zmluvy bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie prísnejších ustanovení týkajúcich sa záväzkov služby vo verejnom záujme obsiahnutých v sektorových právnych predpisoch Spoločenstva.

Článok 4

Poverenie

Na účely uplatňovania tohto rozhodnutia sa zodpovednosť za poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu zverí príslušnému podniku prostredníctvom jedného alebo viacerých úradných aktov, ktorých formu môže určiť jednotlivý členský štát. Akt alebo akty špecifikujú najmä:

- a) charakter a trvanie záväzkov služby vo verejnom záujme;
- b) príslušné podniky a teritória;
- c) charakter všetkých výhradných alebo osobitných práv pridelených podniku;
- d) parametre na výpočet, kontrolu a posúdenie náhrady;

- e) opatrenia na vyvarovanie sa akejkoľvek nadmernej náhrade a jej vrátenie.

Článok 5

Náhrada

1. Výška náhrady nesmie byť vyššia, ako je nevyhnutné na pokrytie nákladov vzniknutých pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme, so zohľadnením relevantných príjmov a primeraného zisku z akéhokoľvek vlastného kapitálu nevyhnutného na plnenie týchto záväzkov. Náhrada sa musí v skutočnosti použiť na poskytovanie príslušnej služby všeobecného hospodárskeho záujmu bez toho, aby bola dotknutá schopnosť podniku užívať svoj primeraný zisk.

Výška náhrady obsahuje všetky výhody poskytnuté štátom alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme. Primeraný zisk zohľadní všetky alebo niektoré prírastky produktivity dosiahnuté príslušnými podnikmi počas dohodnutého obmedzeného obdobia bez zníženia úrovne kvality služieb, ktorých poskytovaním poveril podnik štát.

2. Náklady, ktoré je potrebné zohľadniť, zahŕňajú všetky náklady vzniknuté počas poskytovania služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Vypočítajú sa na základe všeobecne prijatých princípov nákladového účtovníctva takto:

- a) ak sú činnosti príslušného podniku obmedzené na službu všeobecného hospodárskeho záujmu, možno zohľadniť všetky jeho náklady;
- b) ak podnik vykonáva aj činnosti nespádajúce do rozsahu služby všeobecného hospodárskeho záujmu, možno zohľadniť len náklady súvisiace so službou všeobecného hospodárskeho záujmu;
- c) náklady pridelené na službu všeobecného hospodárskeho záujmu môžu pokrývať všetky variabilné náklady vzniknuté z poskytovania služby všeobecného hospodárskeho záujmu, príslušný príspevok na fixné náklady spoločné pre služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ako aj iné činnosti a primeraný zisk;
- d) náklady spojené s investíciami týkajúcimi sa najmä infraštruktúry možno brať do úvahy vtedy, keď sú potrebné na poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu.

3. Príjmy, ktoré je potrebné zohľadniť, zahŕňajú aspoň všetky príjmy získané zo služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Ak je príslušný podnik držiteľom špeciálnych alebo výhradných práv spojených s inou službou všeobecného hospodárskeho záujmu, ktorá vytvára zisk nad rámec primeraného zisku alebo profituje z iných výhod poskytnutých štátom, tieto sa zahŕňajú do jeho príjmov bez ohľadu na ich klasifikáciu na účely článku 87. Príslušný členský štát sa môže rozhodnúť, že aj zisky z činností nespádajúcich do rozsahu služby všeobecného hospodárskeho záujmu musia byť celkom alebo čiastočne pridelené na financovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu.

4. Na účely tohto rozhodnutia znamená „primeraný zisk“ návratnosť vlastného kapitálu, ktorá zohľadňuje riziko alebo neprítomnosť rizika v podniku z dôvodu zásahu členského štátu, najmä ak mu udelil výhradné alebo špeciálne práva. Táto návratnosť normálne neprekračuje priemernú návratnosť v danom sektore za posledné roky. V sektoroch, v ktorých nie je porovnateľný podnik s podnikom povereným poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu, je možné porovnať podniky umiestnené v iných členských štátoch, prípadne v iných sektoroch za predpokladu, že sa zohľadnia jednotlivé vlastnosti každého sektora. Pri určovaní toho, čo predstavuje primeraný zisk, môžu členské štáty zaviesť stimulujujúce kritériá týkajúce sa najmä kvality poskytovanej služby a prírastkov produkčnej účinnosti.

5. Ak spoločnosť vykonáva činnosti, ktoré spadajú do rozsahu služieb všeobecného hospodárskeho záujmu, i ktoré sú mimo neho, vnútropodnikové účtovníctvo zvlášť vykazuje náklady a výnosy spojené so službou všeobecného hospodárskeho záujmu, ako aj s inými službami a takisto parametre na pridelenie nákladov a výnosov.

Náklady spojené s akýmkoľvek inými činnosťami mimo rozsahu služby všeobecného hospodárskeho záujmu zahŕňajú všetky variabilné náklady, primeraný príspevok na spoločné fixné náklady a primeranú návratnosť kapitálu. Pokiaľ ide o tieto náklady, neudelá sa žiadna náhrada.

Článok 6

Kontrola nadmernej náhrady

Členské štáty vykonávajú pravidelné kontroly alebo zabezpečujú vykonávanie takýchto kontrol s cieľom zabezpečiť, aby podnikom neboli udeľované vyššie náhrady, ako je stanovené v článku 5.

Členské štáty žiadajú od príslušných podnikov vrátenie nadmernej náhrady a parametre na výpočet náhrady sa pre budúcnosť aktualizujú. Ak výška nadmernej náhrady neprekročí 10 % výšky ročnej náhrady, túto nadmernú náhradu možno preniesť do ďalšieho ročného obdobia a odpočítať od čiastky náhrady, ktorú je potrebné splatiť za toto obdobie.

V sektore sociálneho bývania členské štáty vykonávajú pravidelné kontroly alebo zabezpečujú vykonávanie takýchto kontrol na úrovni každého podniku, aby sa zabezpečilo, že príslušnému podniku nebude udelená vyššia náhrada, ako je stanovené v článku 5. Každá nadmerná náhrada sa môže preniesť do ďalšieho obdobia až do výšky 20 % ročnej náhrady za predpokladu, že príslušný podnik poskytuje len služby všeobecného hospodárskeho záujmu.

Článok 7

Dostupnosť informácií

Členské štáty si ponechávajú k dispozícii na obdobie minimálne desiatich rokov všetky faktory potrebné na zistenie, či je udelená náhrada zlučiteľná s týmto rozhodnutím.

Členské štáty poskytujú Komisii na jej písomnú žiadosť všetky informácie, ktoré Komisia pokladá za nevyhnutné na zistenie, či sú platné systémy náhrady zlučiteľné s týmto rozhodnutím.

Článok 8

Správy

Každé tri roky každý členský štát predkladá Komisii pravidelné správy o vykonávaní tohto rozhodnutia, v ktorých je zahrnutý presný opis podmienok uplatňovania vo všetkých sektoroch vrátane sociálneho bývania a nemocníc.

Prvú správu je potrebné predložiť do 19. decembra 2008.

Článok 9

Hodnotenie

Najneskôr do 19. decembra 2009 Komisia zrealizuje posúdenie vplyvu na základe konkrétnych informácií a výsledkov rozsiahlych konzultácií vedených Komisiou, najmä na základe údajov poskytnutých členskými štátmi v súlade s článkom 8.

Výsledky posúdenia vplyvu sa sprístupnia Európskemu parlamentu, Výboru regiónov, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a členským štátom.

Článok 10

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 19. decembra 2005.

Písmená c), d) a e) článku 4 a článok 6 sa uplatňujú od 29. novembra 2006.

Článok 11

Adresáti

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 28. novembra 2005

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie